

Evangelikus hírmondó

2018. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XVI. évf. 5. szám

Áldott, békés karácsonyt
kívánunk gyülekezetünk
minden tagjának!

**„Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:
Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”**

(Luk. 2, 10-11.)

Nem lehet nem észrevenni a karácsonyt! Hiszen már mindenhol szembejön velünk: az utcákon, kirakatokban, ablakokban, reklámokban. És nem lehet kivenni belőle az angyalt, a jászlat, a pásztorokat és főleg Jézust, mert nélkülük elvész az ünnep. Valamit kezdenünk kell a karácsonyi híradással, mert nem tudunk kitérni előle. Személyesen szólít meg.

Jézus, amikor nyomatékot akart adni szavainak, akkor gyakorta ezekkel a szavakkal kezdte a tanítást: „Bizony, bizony, mondom néktek!” A bénát, Jairus leányát és a naini ifjút is így szólítja meg: **„neked mondom, kelj fel!”** Az angyal is hasonlóan cselekszik Betlehem mezején: kétszer is hangsúlyozza: **nektek** hirdetem, **nektek** született!

Vannak, akik megpróbálják elhessegetni maguktól a karácsonyi gondolatokat: én már kinőttem a mesékből; a betlehemi történet csak a gyerekeknek szól; van elég bajom, nem tudok rá figyelni; egyedül maradtam – magányosoknak már nincs ünnepük..

De az Úristen nem hagyja annyiban! Nem akarja, hogy kárba vesszen az a hatalmas szeretet, amellyel Jézust földre küldte értünk. Szólít, szólongat: Neked mondom, neked született! Azért öltött emberi testet, hogy rajtunk, embereken segítsen. Ahogy Luther mondja: „Az angyalok nem szorulnak rá, az ördögöknek nem kell. Mi azonban rászorulunk!”

A pásztorok elhitték, hogy nekik szól! Elindultak. Megtalálták és boldog lett tőle az életük. Miért lenne velünk másképp? Most minket szólít nagy örömmel, a mi Megváltónk születésének ünnepére. A recept ma is ugyanaz: meghalljuk, elindulunk, megtaláljuk és megváltozik az életünk. Akkor már nem a panasz, keserűség és indulat tölti be a lelkünket, hanem Isten dicsérete, hála és öröm! Mert igaz az evangélium: Isten mindent **nekünk** adott! Magányosnak és családosnak, ifjúnak és öregnek, pásztoroknak és bölcsnek! Békességet, bocsánatot, reménységet, szabadulást, vigasztalást, örök életet!

*„Mért félne szívem? Él az én Uram, Békesség Királya, Benne nyugta van,
ő a diadalmam, pajzsom, életem, Szívemben már nincsen semmi félelem!”*
Mert megszületett a Megváltó! Érttem! Nekem! Ámen!

dr. Zsednai Józsefné

KARÁCSONYI LEVÉL JÉZUSTÓL

Üzenet Jézus Krisztustól, a szeretet ünnepén

Kedves Szeretteim! Amint jól tudjátok, közeledik a szeretet ünnepe, melyen a születésemet ünnepelitek. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik, ez idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárol sokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló TV-műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer egy évben sok ember gondol rám.

Amint tudjátok, a születésemre való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. S tudjátok, mi történt? Meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövétel, és amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót. Pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni. Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban bemegyek, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban.

Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt. Az emberek körülállták a karácsonyfát, és átölelték egymást. Én is kitártam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdtek osztogatni, és csomagolni az ajándékokat. Végül minden elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami – de nem, én nem kaptam semmit.

Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? Megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok saját születésnapom emlékünnepe, és csendesen elhagytam a helyiséget. És – tudjátok – ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tényt, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt azért jöttem el erre a világra, hogy megmentsem őket. Csak annyit szeretnék, hogy ezt teljes szívvel elhiggyék, és beengedjenek az életükbe.

Valamit szeretnék megosztani veletek, különösen arra való tekintettel, hogy jónéhányan tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan rendezek én is egy saját ünnepséget: látványosat, hatalmasat, amelyet soha senki még elképzelni sem volt képes. Most még dolgozom rajta. Már küldöm a meghívókat – Te is kapsz már, személyesen. Remélem, észrevetted a sokféle invitálás között, s nem dobtad el. Kérlek, feltétlenül jelezz vissza, részt akarsz-e venni az örömunnepe, foglalhatok-e egy helyet a számodra? Beírhatom-e a nevedet aranybetűkkel a vendégkönyvembe? Az ünnepségemen ugyanis csak azok jelenhetnek meg, akiknek nevei ott szerepelnek. Sok vendéget várok.

Kérlek, készülj és válaszolj, mert így, amikor mindent előkészítettem, te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek. A találkozás reményében szeretettel üdvözöllek: Jézus Krisztus.

A pásztorok útja

„A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.” (Lk 2:20)

Jézus születésének hírének legelőször a pásztorok hallották meg, mégpedig egy angyaltól. Miért éppen ők? Mert Isten a megvetett, lenézett embereket gyakran különös szeretettel részesíti előnyben. Mert ők az általános felfordulás közepette is csendben voltak, és akkor is ébren őrködtek, amikor a világ aludt. Ma nagy altatás folyik, boldog, aki éberrel figyel Isten kijelentésére. Sok mindent idejében meg fog hallani és érteni.

A karácsonyi prédikáció így szól: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ennek minden szava különös, és így együtt is nagyon sokat jelent. Nem hiába lett ez nagy öröme az egész népnek. Nekünk az-e? Már a gyermek Jézus Szabadító, Úr, Messiás. Ő nekünk született, s meg lehet találni őt egy konkrét helyen.

A pásztorok hitték is, meg nem is. Mi is így vagyunk olykor Isten igéjével. Ők azonban nem érték be ezzel, felkerekedtek, és meg akartak győződni a valóságról. Meg is találták a gyermeket, pontosan ott és úgy, ahogyan Isten küldötte mondta. Ez a becsületes magatartás: teljes bizonyosságra vágyom, elmegyek hát egészen Jézusig. Ott a tények meggyőzik a kételkedőt is.

És visszafelé már ezzel a meggyőződéssel lesznek ők is „angyalok”, Isten követői, akik dicsőítik az Urat nagy tetteiért, és maguk is hirdetik a karácsonyi örömhírt. Teljes bizonyossággal tanúskodnak arról, hogy mi az igazság.

Mi tehát a pásztorok útja? Az éjszaka csendjében igét hallottak. Nem egészen értették, de aszerint cselekedtek, elmentek és megnézték, igaz-e. Minden tekintetben igaznak bizonyult. Így ők is hirdették azt másoknak.

Ma is az ige hallgatása vezet el Jézushoz. De a templomtól el kell jutni Őhöz, személyesen meg kell ismernünk Őt a hit által. Ez változtatja meg minden ember életét, betölti örömmel, és hiteles tanúvá teszi.

Cseri Kálmán

A világ legokosabb tinédzsere

Egy szép napon négy ember utazott egy kicsi, négyszemélyes repülőben: a pilóta, egy lelkész, és két tinédzser, akik közül az egyik éppen azelőtt nyert díjat, mint „A világ legokosabb tinédzsere”.

Repülés közben egyszer csak hátrafordult a pilóta és így szólt: van egy rossz hírem, és egy még rosszabb! A rossz hír az, hogy elfogyott az üzemanyagunk. A gép le fog zuhanni, és ripityára török. A még rosszabb hír az, hogy csak három ejtőernyőnk van.

Ez természetesen azt jelentette, hogy valakinek le kellett zuhannia a géppel együtt. A pilóta folytatta:

-Nekem feleségem és három gyermekem van otthon. Nagy felelősség van rajtam. Sajnálom, de az egyik ejtőernyővel nekem kell leszállnom. – azzal megragadta az egyik ejtőernyőt és kiugrott.

A világ legokosabb tinédzsere szólalt meg következőnek:

-Én vagyok a világ legokosabb tinédzsere. Talán én leszek az, aki feltalálja az AIDS vagy a rák ellenszerét, vagy megoldja a világ gazdasági problémáit. Mindenki számít rám! - a világ legokosabb tinédzsere megragadta a második ejtőernyőt, és kiugrott.

Akkor megszólalt a lelkész:

- Fiam, vedd el az utolsó ejtőernyőt! Én megbékéltem Istennel, és kész vagyok lezuhanni a géppel. Fogd hát az utolsó ejtőernyőt és ugorj!
- Nyugalom, tiszteletes úr! – mondta a másik tini. A világ legokosabb tinédzsere a hátizsákkal ugrott ki.

Sok gyerek elég okosnak tartja magát, a valóságban viszont nagyon hasonlítanak a világ legokosabb tinédzsereire. Ejtőernyő nélkül ugranak ki a világba. Úgy gondolják, hogy ők mindent tudnak, és mindennel rendelkeznek, ami szükséges ahhoz, hogy boldog és kiteljesedett életet éljenek. Valójában azonban csak egy hátizsájuk van. Az egyetlen ejtőernyő, ami végül is megment, a Krisztus evangéliuma. Minden más út hamis, és a halálba visz. Jézus azt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14:6)

Sok okos gyerek nem tanulta meg, hogyan kell helyes döntéseket hoznia. Ösztönösen cselekszenek, gondolkodás nélkül. Az eredmény néha ugyanaz, mint a világ legokosabb tinédzserénél.

(Wayne Rice)

Mi újság van (egy)házunk táján?

- * Az őszy folyamán Mail József kivágott néhány elpusztult buxusbokrot a temetőben, melyet az utóbbi években pusztító selyemfényű puszpángmoly tett tönkre. Segítői Bódai Lászlóné, Kasza Imréné és Pogács Istvánné voltak. Köszönjük munkájukat!
- * Október 28 – 30. között ifjúsági „hételejét” szerveztünk a középiskolás fiatalok számára. A nyári táborban összeszokott kis közösség családi hangulatban töltötte el a tési parókián azt a pár napot. Az igei alkalmak mellett fontos, őket érintő témákról hallottak, beszélgettek, és jutott idő a kötetlen játéokra, együttlétre is. A résztvevők folytatást követelnek. 😊
- * A Tési Napsugár Óvodában októberben indult hittanórákon a kezdeti 9-ről 12-re emelkedett az evangélikus hittanra járók száma.
- * Egyházmegyei közgyűlésen vett részt gyülekezetünk küldöttsége november 24-én Pápán. Polgárdi Sándor esperes úr beszámolt a mögöttünk álló félév eseményeiről, ismertette a lelkési életpálya-modell (LÉM) tartalmát, majd a gyülekezet-építés lehetőségeiről hallgattunk meg egy előadást Kocsis Istvántól, a Magyarországi Evangélikus Egyház pályázati osztályvezetőjétől.
- * Ugyanezen a napon kaptuk a hírt, hogy lelkészünk édesapja, Herdliczka Gusztáv életének 92. évében hazaköltözött a mennyei hazába. Temetése december 11-én volt Debrecenben, ahol a várpalotai és tési gyülekezetekből néhányan személyesen is osztozni tudtunk a család gyászában.
- * Adventi alkalmakon voltunk Várpalotán decemberben: Völgyessy Szomor Fanni mesés, énekes estjén és egy esti evangélizáción, ahol Gabnai Sándor, balatonfüredi evangélikus lelkész szolgált.
- * ÜNNEPI ALKALMAK
 - December 24., Szenteste 18.00 órakor istentisztelet a templomban ***(Kérjük, öltözzenek melegen!!!)***
 - December 25., Karácsony első napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - December 26., Karácsony második napján délután 2 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - December 31., óév este 18.00 istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Január 1. , újév napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben